

دکتر علی ناصری / ۰۹۱۲۴۵۹۴۱۲۶ / بروجرد /

نام اثر: نمازِ حاجِ قاسم (نمازِ شکسته‌ی شیعه)

(از اینکه با دقت، آثار فراوانِ رسیده را بررسی میکنید، کمال تشکر را دارم)

در قنوتش جریحه دار شود	روی سجاده اش، هزاران ابر
ناگهان بشکند، غبار شود	با رکوعش، تمام کوهستان
عطرِ «یا رب» همیشه روی لبش	قلبِ او سرزمینِ اخلاص است
در نمازِ عجیبِ نیمه شبش	رودها را به خانه اش می برد
از شروع بریدن از دنیا	دخترش از نماز او می گفت
از خروشِ شبانه‌ی دریا	از صدای شکستن صخره،
مثل تیری به مشک رخنه کند	آخ از آن لحظه‌ی سجودی که
در گذرگاه اشک رخنه کند	وای از آرامشی که بی پروا
در نگاهش هزار لشکر بود	مردِ سجاده های پُر گریه
نعره اش، نعره‌های حیدر بود	مردِ آرامِ خانه، در میدان
به خدای حسین (ع) باور داشت	ژنرالی بدون مرکب و تخت
در سرش ماجرای خیبر داشت	سینه اش وام دارِ عاشورا
حمزه را از اُحد صدا بزند	او که می‌خواست از دلِ تاریخ
این وحوشِ سیاه را بزند	تا که پس مانده‌ی جگر خواران،
او که گویی ثقیفه را دیده‌ست	او که بیگانه نیست با اندوه
گرد و خاکِ خلیفه را دیده‌ست	بازوانِ امیر را در بند،
روز و شب آتش و جدل دیده ست	او که انگار از ابتدای جهان
بارها فتنه‌ی جمل دیده ست	نهروان زخمِ کهنه‌ایست در او،
هر کس از او حماسه‌ای می‌ساخت	دره‌وایی که بین دشمن و دوست
آسمان، ماه را به خاک انداخت	ناگهان ابرها به هم خوردند
مرحبا بر زلالیِ ادب ات	ای علمدارِ لشکرِ حیدر
در پسِ گریه‌های نیمه شب ات	دست‌ها را جدا طلب کردی
رفتنت زهر در جگر کرده ست	حاج قاسم! عزیزِ جانِ همه
از تنِ پاره ات خبر کرده ست؟	چه کسی مادرِ شهیدان را
با دو دست بریده برگردی	مثل عباس در مرامت نیست
مرحبا وعده را وفا کردی	ای نمازِ شکسته‌ی شیعه!